Lieta Nr. C20 2107 15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2015.gada 8.septembrī

Liepājas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Kadeģe
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam, un

k o n s t a t ē j a:

Prasītāja /pers. A/ 2015.gada 26.jūnijā Liepājas tiesā iesniegusi maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu /pers. C/, dzimuša 2013.gada 23.janvārī, uzturam ik mēnesi 25% no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz 7 gadu vecumam un sākot no 7 gadu vecuma 30% no valstī noteiktās minimālās mēneša darba līdz bērna pilngadībai. Prasība pamatota uz Civillikuma 179.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37.

Prasītāja norādījusi, ka kopdzīvē ar atbildētāju 2013.gada 23.janvārī dzimis dēls /pers. C/. Paternitāte noteikta labprātīgi. Dēla aprūpi un uzraudzību realizē prasītāja. Atbildētājs uzturlīdzekļus dod neregulāri, pēc prasītājas vairākkārtīgiem atgādinājumiem. 2015.gada jūnijā uzturlīdzekļi nav doti.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{21}pantu, atbildētājam ierakstītā pasta sūtījumā uz deklarēto dzīvesvietu /Nosaukums A/-3, Bārtas pagasts, Grobiņas novads, nosūtīts prasības pieteikums paskaidrojumu sniegšanai.

Atbildētājs /pers. B/ paskaidrojumu nav sniedzis.

Ņemot vērā, ka puses nav lūgušas lietas izskatīšanu tiesas sēdē, tiesnese saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu pieņēma lēmumu par lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Pusēm nosūtīts paziņojums saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, norādot, ka sprieduma norakstu varēs saņemt 2015.gada 8.septembrī Liepājas tiesas kancelejā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, (..). Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē (..). Atbilstoši Civilprocesa likuma 56.^{1}pirmās daļas 3.punktam, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no to nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu. Atbilstoši Civilprocesa likuma 56.^{1}panta otrajai daļai tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi (..) un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu (..).

Līdz ar to uzskatāms, ka atbildētājam tiesas sūtītie dokumenti izsniegti.

Novērtējusi rakstveida pierādījumus lietā un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

No lietas materiāliem – dzimšanas apliecības redzams, ka par /pers. C/, dzimuša 2013.gada 23.janvārī, vecākiem ir reģistrēti /pers. B/ un /pers. A/ (lietas 7.lapa).

Tiesa atzīst, ka lietā nepastāv strīds, ka bērna aprūpi un uzraudzību īsteno prasītāja, pie kuras dzīvo bērns (lietas 11.lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai pusei nav jāpierāda fakti, kurus likumā noteiktā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Atbildētājs prasību nav apstrīdējis.

Tiek konstatēts, ka bērna tēvs labprātīgi nesniedz līdzekļus dēla uzturēšanai.

Civillikuma 179.pants noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Panta piektā daļa paredz, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" noteic, ka katra vecāka pienākums ir nodrošināt katram savam bērnam uzturlīdzekļus līdz 7 gadu vecumam 25%, bet no 7 gadu vecuma līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Atbilstoši 2014.gada 2.decembra grozījumiem Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumos Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" Latvijas valstī minimālā mēneša darba alga ar 2015.gada 1.janvāri noteikta 360 *euro.*

Līdz ar to tiesa uzskata, ka atbildētājam neatkarīgi no viņa spējām un mantas stāvokļa ir pienākums ik mēnesi nodrošināt savam bērnam /pers. C/ uzturlīdzekļus Ministru kabineta noteiktajā minimālajā uzturlīdzekļu apmērā līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai vai apstākļu maiņai, ņemot vērā samaksātos uzturlīdzekļus.

Uzturlīdzekļi tiesas noteiktajā apmērā atbilstoši judikatūrai, kas izveidojusies attiecībā uz Civillikuma normas par vecāku pienākumu gādāt par bērnu uzturēšanu tulkojumu (*skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 29.augusta spriedumu lietā Nr.SKC-556*), piedzenami no prasības iesniegšanas dienas tiesā 2015.gada 26.jūnija, jo ar prasības celšanas brīdi prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.pantu uzsākusi savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju.

Tiesa atzīst, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktam spriedums izpildāms nekavējoši, ņemot vērā, ka uzturlīdzekļu piedziņa skar bērnu materiālās intereses, bet saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.pantu bērna intereses ir prioritāras.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Atbildētājs par saviem ienākumiem un mantisko stāvokli pierādījumus nav iesniedzis, kā arī nav lūdzis tiesu pilnīgi vai daļēji atbrīvot no tiesas izdevumu samaksas, Civilprocesa likuma 43.panta ceturtā daļa atbildētājam izskaidrota, nosūtot prasības pieteikumu.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu un 35.panta pirmās daļas 3.punktu valsts nodeva 162 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,59 EUR (lietas 1.lapa) piedzenami no atbildētāja par labu valstij. Saskaņā ar Civilprocesa likuma $204.^{1}$pantu atbildētājam, daļā par tiesas izdevumu piedziņu, nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189., 190., 192., 193., 199., $204.^{1}$, $250.^{25}$pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

Apmierināt prasību pilnīgi.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus bērna /pers. C/, dzimuša 2013.gada 23.janvārī, uzturam līdz 7 gadu vecumam 25% (divdesmit pieci procenti) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet no 7 gadu vecuma līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai maiņai 30% (trīsdesmit procenti) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, uzturlīdzekļus piedzenot no 2015.gada 26.jūnija, ņemot vērā samaksātos uzturlīdzekļus. Maksājumus veikt kontā /konta Nr./.

Spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 162 EUR (viens simts sešdesmit divi *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,59 EUR (septiņi *euro* piecdesmit deviņi centi).

Noteikt tiesas izdevumu samaksai labprātīgu sprieduma izpildes termiņu desmit dienas, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Spriedums sastādīts 2015.gada 8.septembrī.

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Kadeģe